

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/126/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2312010673
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Biedniková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2312010673.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tatiany Biednikovej a sudcov JUDr. Pavla Sládka a JUDr. Ivana Ilavského v trestnej veci proti obžalovanému W. J. , pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ , ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. b/, písm. j/ Tr. zák., o odvolaní krajského prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 29.10.2013 sp. zn. 2T/164/2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. mája 2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie krajského prokurátora sa z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil obžalovaného W. J. spod obžaloby Krajskej prokuratúry v Trnave sp. zn. Kv 12/12 pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ , ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. b/, písm. j/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

najmenej od februára 2011 až do svojho zadržania dňa 09.02.2012 z doposiaľ nezisteného zdroja nelegálne zadovážoval, v mieste svojho prechodného bydliska v G. I. O. č. XXX, v byte č. X, kde bez prihlásenia býval, ako aj v priestoroch predajne H. - B. v G. I. O. č. XXX, kde pracoval ako predavač, prechovával a následne spotrebiteľom predával psychotropnú látku metamfetamín (pervitín), spravidla za sumu 5,- až 10,- Eur za jednu dávku , pričom v uvedenom období takto opakovane predával metamfetamín G. Z., W. E., Z. Z., W. I., B. O., W. N. a tiež ju poskytol jednorazovo N. K. ako protihodnotu za požičané peniaze; metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach , psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie krajský prokurátor, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd po prehodnotení svojho právneho názoru zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a uložil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že nesúhlasí s tvrdením, že ani napriek vykonanému dokazovaniu nebol vykonaný žiadny priamy dôkaz, ktorý by obžalovaného zo žalovanej trestnej činnosti usvedčoval.

Naopak v konkrétnej veci viacerí svedkovia v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní potvrdili, že osobne kupovali od obžalovaného pervitín. Za splnenia procesných podmienok bola prečítaná výpoveď svedka Z. Z. z prípravného konania, v ktorej uviedol, že si osobne od obžalovaného kupoval pervitín, i výpoveď svedkyne S. M. z prípravného konania v ktorej uvádza, že bola prítomná pritom, keď obžalovaný predával zákazníkovi pervitín na ulici.

Zo strany obžalovaného W. J., že tento predával svedkom kofeín ide evidentne o účelovú obhajobu, ktorú prvý krát uplatnil až na hlavnom pojednávaní, vedomý si toho, že z predaja pervitínu ho usvedčujú viacerí svedkovia.

Pravidelní konzumenti pervitínu vo všeobecnosti vedia rozlíšiť účinky kofeínových prípravkov a bežne dostupných v obchodnej sieti od účinkov pervitínu, v opačnom prípade by nemali dôvod obracať sa na obžalovaného ako na súkromnú osobu.

Nemožno prisvedčiť ani ďalšej časti osvojeného právneho názoru odvolacieho súdu podľa ktorého je sporné, či v zoznamoch z odpočutých telefonických rozhovorov nepriamo usvedčujúcich obžalovaného z predaja pervitínu ide skutočne o jeho hlas. Vo veci vypočutí viacerí svedkovia uviedli, že s obžalovaným mali telefonický kontakt.

Záverom krajský prokurátor uviedol, že výsledky dokazovania v trestnej veci boli jednoznačné a tvorili ucelenú reťaz tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bolo možné vyvodiť spoľahlivý záver o tom, že skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný sa stal, a že ho spáchal práve obžalovaný.

Krajský súd ako súd odvolací na základe riadne a včas podaného odvolania krajským prokurátorom preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie krajského prokurátora nie je dôvodné.

Predovšetkým treba uviesť, že odvolací súd sa už vecou zaoberal a rozhodol uznesením zo dňa 6.8.2013 sp. zn. 5To/68/2013, ktorým podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu zo dňa 5.6.2013 v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Po zrušení a vrátení veci okresný súd postupoval v súlade so zrušujúcim uznesením odvolacieho súdu a riadil sa jeho právnym názorom. Po preskúmaní spisového materiálu odvolací súd zistil, že okresný súd na hlavnom pojednávaní rozhodujúc o obžalobe krajského prokurátora vykonal všetky dôkazy potrebné pre zákonné a objektívne rozhodnutie, vykonané dôkazy vyhodnotil a dospel k správnym skutkovým aj právnym záverom.

Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, ktoré dôkazy vykonal, a tieto vyhodnotil v zmysle úvah odvolacieho súdu tak, ako boli tieto uvedené v predchádzajúcom uznesení zo dňa 6.8.2013.

Okresnému súdu treba vytknúť, že síce v odôvodnení popísal svoj dôkazný postup, oboznámil konkrétny vecný dôkaz všetkých dôkazov, avšak pri úvahách o nevine obžalovaného v rámci hodnotiaceho procesu neozrejmil, akú konkrétnu dôkaznú silu pripísal tomu ktorému dôkazu vo vzťahu k svojmu meritórnemu rozhodnutiu, ale obmedzil sa len na konštatovanie, že výsledky vykonaného dokazovania neboli jednoznačné pre bezpečný záver, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Tak, ako na to poukázal odvolací súd už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí v predmetnej veci ani napriek vykonanému dokazovaniu nebol vykonaný žiadny priamy dôkaz, ktorý by obžalovaného zo žalovanej trestnej činnosti usvedčoval. Predovšetkým treba uviesť, že metamfetamín u obžalovaného zaistený nebol. Na základe žiadneho z doteraz vykonaných dôkazov, preto nie je možné ustáliť, čo obžalovaný v skutočnosti predával, a či išlo o látku, ktorá je v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov vôbec zaradená do II. skupiny psychotropných látok ako mu to je v obžalobe kladené za vinu.

Z výpovedí svedkov, ktorí boli vypočutí na hlavnom pojednávaní, nemožno bez pochybností dôjsť k záveru, že obžalovaný im mal predávať práve pervitín. Svedkovia sa vyjadrili v tom smere, že od obžalovaného kupovali dávky pervitínu, avšak či to skutočne pervitín bol, to nevedia.

K výpovediam konkrétnych svedkov, tak ako sú uvedení v obžalobe, že malo ísť o osoby, ktoré od obžalovaného pervitín kupovali, sa odvolací súd podrobne vyjadril už vo svojom ostatnom rozhodnutí zo dňa 6.8.2013.

Odvolací súd už poukázal na tú skutočnosť, že u obžalovaného žiadna psychotropná látka, resp. metamfetamín zaistený nebol. Zo zápisnice o vykonaní prehliadky iných priestorov a pozemkov zo dňa 9.2.2012 vyplýva, že bol zaistený biely prášok neznámeho množstva v miestnosti toalety, avšak podľa posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ Bratislava tento zaistený materiál neobsahoval žiadnu psychotropnú látku a pravdepodobne sa jednalo o omietku. Ani stery z rúk obžalovaného nevykazovali prítomnosť omamných a psychotropných látok.

Vo vzorke moču bola síce potvrdená prítomnosť stôp metamfetamínu, avšak obžalovaný sám uviedol, že je príležitostným konzumentom.

Odvolací súd zaujal stanovisko aj k prepisom odpočutých telefonických rozhovorov, ktorý nemožno považovať za jednoznačný dôkaz potvrdzujúci vinu obžalovaného.

Na základe výsledkov takto vykonaného dokazovania potom okresný súd dospel k správne mu záveru, že v predmetnej veci výsledky vykonaného dokazovania neboli jednoznačné a netvorili ucelenú reťaz

tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých by sa mohol vyvodiť bezpečný záver, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Na tejto skutočnosti nič nemení ani okolnosť, že obžalovaný sa uvedeným spôsobom začal brániť až na hlavnom pojednávaní, pretože ide o jeho zákonné právo. Okresný súd preto nepochybil, keď obžalovaného W. J. oslobodil spod obžaloby krajského prokurátora podľa § 285 písm. a/ Tr. por., teda z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Keďže odvolací súd nezistil dôvod pre zmenu napadnutého rozsudku v žiadnom smere, odvolanie krajského prokurátora zamietol podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.